HOTĂRÂRE nr. 493 din 12 aprilie 2006
privind cerinţele minime de securitate şi sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de zgomot
EMITENT: GUVERNUL
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 380 din 3 mai 2006

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adopta prezenta hotărâre.

CAP. I
Dispoziţii generale

SECŢIUNEA 1
Obiectivul şi domeniul de aplicare

ART. 1
Prezenta hotărâre stabileşte cerinţele minime pentru protecţia lucrătorilor impotriva riscurilor pentru sănătatea şi securitatea lor, generate sau care pot fi generate de expunerea la zgomot, în special impotriva riscurilor pentru auz.
ART. 2
Prevederile prezentei hotărâri se aplica tuturor activităţilor în care lucrătorii sunt sau este posibil sa fie expusi, prin natura muncii lor, la riscuri generate de zgomot.
ART. 3
Prevederile legislaţiei naţionale care transpun Directiva 89/391/CEE se aplica în totalitate activităţilor prevăzute la art. 2, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive şi/sau specifice din prezenta hotărâre.
ART. 4
În sensul prezentei hotărâri, parametrii fizici, utilizaţi ca predictori de risc, semnifica după cum urmează:
a) **presiunea acustica de vârf** [p(vârf)] - valoarea maxima a presiunii acustice instantanee, masurata cu ponderarea în frecventa "C";
b) **nivelul de expunere zilnica la zgomot** [L(EX, 8h)] [dB(A) re. 20 µPa] - media ponderată în timp a nivelurilor de expunere la zgomot pentru o zi de lucru nominală de 8 ore, definită de standardul SR ISO 1999:1996, pct. 3.6. Aceasta notiune acoperă toate zgomotele prezente la locul de munca, inclusiv zgomotul cu caracter de impuls;
c) **nivelul de expunere saptamanala la zgomot** [L(EX, 8h) - media ponderată în timp a nivelurilor de expunere zilnica la zgomot într-o saptamana nominală de 5 zile de lucru de 8 ore, definită de standardul SR ISO 1999:1996 pct. 3.6 (nota 2).

SECŢIUNEA a 2-a
Valori limita de expunere şi valori de expunere la zgomot de la care se declanseaza acţiunea angajatorului privind securitatea şi protecţia sănătăţii lucrătorilor

ART. 5

Pentru aplicarea prezentei hotărâri, valorile limita de expunere şi valorile de expunere de la care se declanseaza acţiunea angajatorului privind securitatea şi protecţia sănătăţii lucrătorilor în raport cu nivelurile de expunere zilnica la zgomot şi presiunea acustica de vârf sunt fixate după cum urmează:

a) valori limita de expunere: L(EX, 8h) = **87 dB(A)** şi, respectiv, p(vârf) = 200 Pa*1);

---

*1) 140 dB(C) cu valoarea de referinta 20 µPa.

b) valori de expunere superioare de la care se declanseaza acţiunea: L(EX, 8h) = 85 dB(A) şi, respectiv, p(vârf) = 140 Pa*2);

---

*2) 137 dB(C) cu valoarea de referinta 20 µPa.

c) valori de expunere inferioare de la care se declanseaza acţiunea: L(EX, 8h) = 80 dB(A) şi, respectiv, p(vârf) = 112 Pa*3).

---

*3) 135 dB(C) cu valoarea de referinta 20 µPa.

ART. 6

(1) În cazul valorilor limita de expunere, determinarea expunerii efective a lucrătorului la zgomot trebuie sa ţină seama de atenuarea realizată de mijloacele individuale de protecţie auditiva purtate de acesta.

(2) Valorile de expunere de la care se declanseaza acţiunea angajatorului privind securitatea şi protecţia sănătăţii lucrătorilor nu trebuie sa ia în considerare efectul utilizării mijloacelor de protecţie prevăzute la alin. (1).

ART. 7

În situaţii pe deplin justificate, în cazul activităţilor în care expunerea zilnica la zgomot are variatii semnificative de la o zi de lucru la alta, în scopul aplicării valorilor limita de expunere şi a valorilor de expunere de la care se declanseaza acţiunea angajatorului privind securitatea şi protecţia sănătăţii lucrătorilor, trebuie sa se folosească nivelul de expunere saptamanala la zgomot în locul nivelului de expunere zilnica la zgomot, pentru evaluarea nivelurilor de zgomot la care sunt expusi lucrătorii, cu condiţia ca:

a) nivelul săptămânal de expunere la zgomot indicat prin monitorizare adecvată sa nu depăşească valoarea limita de expunere de **87 dB(A)**; şi

b) sa se ia măsuri adecvate pentru reducerea la minimum a riscurilor asociate cu aceste activităţi.

CAP. II
Obligaţiile angajatorilor

SECŢIUNEA 1
Determinarea şi evaluarea riscurilor la zgomot

ART. 8

În îndeplinirea obligaţiilor prevăzute de legislaţia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie sa evalueze şi, dacă este necesar, sa masoare nivelurile de zgomot la care sunt expusi lucrătorii.

ART. 9

Metodele şi aparatura folosite trebuie sa fie adaptate la condiţiile existente, luând în considerare, în special, caracteristicile zgomotului care este măsurat, durata expunerii, factorii de mediu şi caracteristicile aparatului de măsura.

ART. 10

Metodele şi aparatura utilizate trebuie sa permită determinarea parametrilor definiţi la art. 4 şi sa se stabilească dacă, într-o situaţie data, valorile prevăzute la art. 5-7 sunt depasite.

ART. 11

Metodele folosite pot include esantionarea, care trebuie sa fie reprezentativa pentru expunerea personală a lucrătorului.

ART. 12

Evaluarea şi măsurarea prevăzute la art. 8 trebuie sa fie planificate şi efectuate de către serviciile de protecţie şi prevenire competente la intervale adecvate, luând în considerare, în special, prevederile din legislaţia nationala care transpun prevederile din Directiva 89/391/CEE referitoare la aceste servicii.

ART. 13

Datele obţinute din evaluarea şi/sau măsurarea nivelului de expunere la zgomot trebuie sa fie păstrate într-o forma care sa permită consultarea lor la o data ulterioara.

ART. 14

Atunci când se efectuează determinarea şi evaluarea riscurilor, la evaluarea rezultatelor măsurătorilor trebuie sa se ţină seama de erorile de măsurare determinate în conformitate cu practica metrologica.

ART. 15

În conformitate cu legislaţia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE, **la evaluarea riscurilor, angajatorul trebuie sa acorde atentie deosebita următoarelor elemente:**

a) nivelului, tipului şi duratei expunerii, inclusiv expunerii la zgomot cu caracter de impuls;

b) valorilor limita de expunere şi valorilor de expunere de la care se declanseaza acţiunea, stabilite la art. 5-7;

c) efectelor asupra sănătăţii şi securităţii lucrătorilor care aparţin unor grupuri sensibile la riscuri specifice;

d) efectelor asupra sănătăţii şi securităţii lucrătorilor rezultate din interactiunile dintre zgomot şi substanţe ototoxice din mediul de munca, precum şi dintre zgomot şi vibratii, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic;

e) efectelor indirecte asupra sănătăţii şi securităţii lucrătorilor rezultate din interactiuni dintre zgomot şi semnale de avertizare sau alte sunete care trebuie percepute pentru a reduce riscul de accidentare;

f) informaţiilor privind emisia de zgomot, furnizate de producătorii echipamentelor de munca în conformitate cu prevederile legale;

g) existenţei unor echipamente de munca alternative, proiectate pentru a reduce emisia de zgomot;

h) prelungirii expunerii la zgomot peste programul de lucru normal, pe răspunderea angajatorului;

i) informaţiilor adecvate obţinute în urma supravegherii sănătăţii, inclusiv informaţiilor publicate, atunci când este posibil;

j) punerii la dispoziţie a mijloacelor de protecţie auditiva cu caracteristici de atenuare adecvate.

ART. 16

(1) Angajatorul trebuie sa detina o evaluare a riscurilor şi trebuie sa identifice măsurile care trebuie luate pentru securitatea şi sănătatea lucrătorilor, în conformitate cu legislaţia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie sa fie înregistrată pe un suport adecvat care sa asigure păstrarea datelor.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie sa fie actualizată periodic şi ori de câte ori s-au produs modificări semnificative care pot sa conducă la expunerea lucrătorilor la zgomot sau atunci când rezultatele supravegherii sănătăţii fac necesar acest lucru.

SECŢIUNEA a 2-a
Evitarea sau reducerea expunerii la zgomot

ART. 17

Riscurile generate de expunerea la zgomot trebuie sa fie eliminate la sursa sau trebuie reduse la minimum, ţinând seama de progresul tehnic şi de existenta măsurilor de control al riscului la sursa.

ART. 18

Reducerea riscurilor generate de expunerea la zgomot trebuie sa se bazeze pe principiile generale de prevenire prevăzute de legislaţia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE, luând în considerare mai ales următoarele:

a) alte metode de lucru care sa reducă expunerea la zgomot;

b) alegerea unor echipamente de munca adecvate, care sa emita, ţinând seama de natura activităţii desfăşurate, cel mai mic nivel de zgomot posibil, inclusiv posibilitatea de a pune la dispoziţia lucrătorilor echipamente care respecta cerinţele legale al căror obiectiv sau efect este de a limita expunerea la zgomot;

c) proiectarea şi amplasarea locurilor de munca şi a posturilor de lucru;

d) informarea şi formarea adecvată a lucrătorilor privind utilizarea corecta a echipamentelor de munca, în scopul reducerii la minimum a expunerii acestora la zgomot;

e) mijloacele tehnice pentru reducerea zgomotului aerian, cum ar fi ecrane, carcase, captuseli fonoabsorbante, precum şi

reducerea zgomotului structural prin amortizarea zgomotului sau prin izolare;

f) programe adecvate de întreţinere a echipamentelor de munca, a locului de munca şi a sistemelor de la locul de munca;

g) organizarea muncii astfel încât sa se reducă zgomotul prin limitarea duratei şi intensitatii expunerii şi stabilirea unor pauze suficiente de odihna în timpul programului de lucru.

ART. 19

Pe baza evaluării riscurilor prevăzute la art. 8-16, atunci când sunt depasite valorile de expunere superioare de la care se declanseaza acţiunea, angajatorul trebuie sa stabilească şi sa aplice un program de măsuri tehnice şi/sau organizatorice pentru reducerea expunerii la zgomot, ţinând seama, în special, de măsurile prevăzute la art. 17 şi 18.

ART. 20

(1**) Pe baza evaluării riscurilor** prevăzute la art. 8-16, locurile de munca în care lucrătorii pot fi expusi la un zgomot care depăşeşte valorile de expunere superioare de la care se declanseaza acţiunea angajatorului privind securitatea şi protecţia sănătăţii lucrătorilor trebuie sa fie semnalizate corespunzător.

(2) Dacă este posibil tehnic şi dacă riscul expunerii justifica aceasta, locurile de munca prevăzute la alin. (1) se delimiteaza şi se limitează accesul la acestea.

ART. 21

În cazul în care, datorită naturii activităţii, lucrătorii dispun de încăperi de odihna aflate în responsabilitatea angajatorului, zgomotul în aceste încăperi trebuie sa fie redus la un nivel compatibil cu scopul amenajării lor şi cu condiţiile de utilizare a acestora.

ART. 22

În conformitate cu prevederile legislaţiei naţionale care transpune Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie sa adapteze măsurile prevăzute în prezenta secţiune la nevoile lucrătorilor care aparţin grupurilor sensibile la riscuri specifice.

SECŢIUNEA a 3-a

Protecţia individuală impotriva riscurilor generate de expunerea la zgomot

ART. 23

Atunci când riscurile generate de expunerea la zgomot nu pot fi prevenite prin alte mijloace, lucrătorilor trebuie sa li se pună la dispoziţie mijloace individuale de protecţie auditiva, adecvate şi corect ajustate, pe care aceştia trebuie sa le utilizeze, în conformitate cu prevederile legislaţiei naţionale care transpune Directiva 89/656/CEE şi Directiva 89/391/CEE, în următoarele condiţii:

a) atunci când expunerea la zgomot depăşeşte valorile de expunere inferioare de la care se declanseaza acţiunea, angajatorul trebuie sa pună la dispoziţia lucrătorilor mijloace individuale de protecţie auditiva;

b) atunci când expunerea la zgomot atinge sau depăşeşte valorile de expunere superioare de la care se declanseaza acţiunea, lucrătorii trebuie sa utilizeze mijloacele individuale de protecţie auditiva;

c) mijloacele individuale de protecţie auditiva trebuie sa fie alese astfel încât sa elimine sau sa reducă la minimum riscul pentru auz.

ART. 24

Angajatorul trebuie sa ia măsuri pentru a asigura folosirea mijloacelor individuale de protecţie auditiva de către lucrătorii săi.

ART. 25

Angajatorul răspunde de verificarea eficientei măsurilor luate în conformitate cu art. 23 şi 24.

SECŢIUNEA a 4-a
Limitarea expunerii la zgomot

ART. 26

Expunerea lucrătorului la zgomot, determinata potrivit art. 6, nu trebuie sa depăşească, în nici un caz, valorile limita de expunere.

ART. 27

Dacă se constata expuneri peste valorile limita de expunere, în pofida măsurilor luate pentru aplicarea prezentei hotărâri, angajatorul trebuie:

a) sa ia de îndată măsuri de reducere a expunerii sub valorile limita de expunere;

b) sa identifice cauzele expunerii excesive;

c) sa adapteze măsurile de prevenire şi protecţie pentru a evita orice recurenta.

SECŢIUNEA a 5-a
Informarea şi formarea lucrătorilor

ART. 28

Fără a aduce atingere prevederilor din legislaţia nationala care transpun Directiva 89/391/CEE, **angajatorul trebuie sa asigure informarea şi formarea lucrătorilor expusi** la locul de munca la un nivel de zgomot egal sau superior valorilor de expunere inferioare de la care se declanseaza acţiunea şi/sau a reprezentanţilor acestor lucrători, privind riscurile generate de expunerea la zgomot, în special în ceea ce priveşte următoarele:

a) natura acestor riscuri;

b) măsurile luate, în aplicarea prezentei hotărâri, în vederea eliminării sau a reducerii la minimum a riscurilor generate de zgomot, inclusiv condiţiile în care se aplica aceste măsuri;

c) valorile limita de expunere şi valorile de expunere de la care se declanseaza acţiunea angajatorului privind securitatea şi protecţia sănătăţii lucrătorilor, prevăzute la art. 5-7;

d) rezultatele evaluării şi masurarii zgomotului, efectuate în conformitate cu prevederile art. 8-16, însoţite de o explicaţie a semnificatiei acestora şi a riscurilor potenţiale;

e) folosirea corecta a mijloacelor de protecţie auditiva;

f) utilitatea şi metoda de depistare şi semnalare a simptomelor deteriorarii auzului;

g) condiţiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătăţii şi scopul acestei supravegheri, în conformitate cu art. 30-33;

h) practicile profesionale sigure, în scopul reducerii la minimum a expunerii la zgomot.

SECŢIUNEA a 6-a
Consultarea şi participarea lucrătorilor

ART. 29

Consultarea şi participarea lucrătorilor şi/sau a reprezentanţilor acestora la aplicarea prevederilor prezentei hotărâri trebuie sa se desfăşoare în conformitate cu legislaţia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE şi trebuie sa se refere, în special, la următoarele:

a) evaluarea riscurilor şi identificarea măsurilor care trebuie luate, prevăzute la art. 8-16;

b) măsurile destinate sa elimine sau sa reducă riscurile generate de expunerea la zgomot, prevăzute la art. 17-22;

c) alegerea mijloacelor individuale de protecţie auditiva prevăzute la art. 23 lit. c).

CAP. III
Supravegherea sănătăţii

ART. 30

(1) Atunci când rezultatele evaluării şi masurarii prevăzute la art. 8 indica un risc pentru sănătatea lucrătorilor, Ministerul Sănătăţii va emite ordine pentru a asigura supravegherea adecvată a sănătăţii acestora, în concordanta cu legislaţia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE.

(2) Actele normative prevăzute la alin. (1), inclusiv cerinţele specificate pentru fişele medicale şi pentru posibilitatea consultării acestora, vor fi elaborate în conformitate cu legislaţia şi/sau practicile naţionale.

ART. 31

(1) Lucrătorii a căror expunere la zgomot depăşeşte valorile de expunere superioare de la care se declanseaza acţiunea angajatorului privind securitatea şi protecţia sănătăţii lucrătorilor au dreptul la examenul medical periodic, inclusiv testarea auzului, efectuat de medicul specialist/primar de medicina muncii, în conformitate cu legislaţia nationala.

(2) Dacă evaluarea şi masurarile prevăzute la art. 8 indica un risc pentru sănătatea lucrătorilor a căror expunere la zgomot depăşeşte valorile de expunere inferioare de la care se

declanseaza acţiunea, aceştia au dreptul la control audiometric preventiv.

(3) Controalele prevăzute la alin. (1) şi (2) au ca obiectiv diagnosticarea precoce a oricărei pierderi auditive datorate zgomotului şi păstrarea funcţiei auditive.

ART. 32

(1) Pentru fiecare lucrator care face obiectul supravegherii medicale, în conformitate cu prevederile art. 30 şi 31, trebuie completat un **dosar medical individual**, care trebuie actualizat.

(2) Dosarele medicale trebuie sa conţină un rezumat al rezultatelor supravegherii sănătăţii.

(3) Dosarele medicale trebuie sa fie păstrate într-un mod adecvat, astfel încât sa poată fi consultate ulterior, cu respectarea secretului medical.

(4) La cerere, copii ale dosarelor medicale actualizate trebuie sa fie transmise direcţiilor de sănătate publica.

(5) Fiecare lucrator trebuie sa aibă acces la dosarul medical individual propriu, la cererea sa.

ART. 33

(1) În cazul în care, în urma supravegherii funcţiei auditive, se constata ca un lucrator prezintă o pierdere identificabila a auzului, medicul de medicina muncii va aprecia dacă este probabil ca pierderea de auz sa fie rezultatul expunerii la zgomot la locul de munca.

(2) În situaţia prevăzută la alin. (1), medicul de medicina muncii trebuie sa informeze lucrătorul cu privire la rezultatul care îl priveşte personal.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (1), angajatorul trebuie:

a) sa revizuiasca evaluarea riscurilor realizată conform prevederilor art. 8-16;

b) sa revizuiasca măsurile prevăzute, conform prevederilor art. 17-25, pentru eliminarea sau reducerea riscurilor;

c) sa ţină seama de recomandările medicului de medicina muncii sau ale direcţiilor de sănătate publica privind aplicarea oricărei măsuri necesare pentru a elimina sau reduce riscurile, în conformitate cu prevederile art. 17-25, inclusiv posibilitatea de a transfera lucrătorul într-un alt loc de munca, unde nu exista risc de expunere;

d) sa organizeze supravegherea sistematica a sănătăţii şi sa asigure reexaminarea stării de sănătate a celorlalţi lucrători care au suferit o expunere asemănătoare.

CAP. IV

Dispoziţii finale

ART. 34

(1) În cazul în care, datorită naturii activităţii, este probabil ca utilizarea integrala şi corecta a mijloacelor de protecţie auditiva individuale sa conducă la riscuri mai mari pentru sănătate sau securitate decât neutilizarea lor, se pot acorda derogări de la prevederile art. 23 lit. a) şi b), art. 26 şi 27.

(2) Derogarile prevăzute la alin. (1) se acorda în urma consultării Ministerului Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei cu Ministerul Sănătăţii şi cu partenerii sociali.

(3) Derogarile trebuie sa fie însoţite de condiţii care garantează, luându-se în considerare condiţiile speciale, ca riscurile rezultate se reduc la minimum şi ca lucrătorii în cauza fac obiectul unei supravegheri sporite a sănătăţii.

(4) Derogarile se revizuiesc la fiecare 4 ani şi se retrag imediat ce încetează situaţiile care le justifica.

ART. 35

(1) În vederea aplicării prezentei hotărâri în sectorul muzicii şi al divertismentului, Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei şi Ministerul Sănătăţii vor elabora, în consultare cu partenerii sociali şi în conformitate cu legislaţia şi practicile naţionale, un cod de conduita care sa prevadă indicaţii practice menite sa ajute lucrătorii şi angajatorii din acest sector sa isi îndeplinească obligaţiile legale prevăzute în prezenta hotărâre.

(2) Elaborarea codului de conduita prevăzut la alin. (1) se va face pana la data de 15 februarie 2008.

(3) Pana la data de 15 februarie 2008 trebuie păstrate nivelurile de protecţie deja atinse în ceea ce priveşte lucrătorii din sectorul muzicii şi al divertismentului.

ART. 36

În situaţia în care la locurile de munca de la bordul navelor maritime se depăşesc valorile limita de expunere, prevederile art. 26 şi 27 se pot pune în aplicare începând cu data de 15 februarie 2011.

ART. 37

Prezenta hotărâre intra în vigoare la data de 1 septembrie 2006.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2003/10/CE privind cerinţele minime de securitate şi sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenţi fizici (zgomot), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 42/2003.

PRIM-MINISTRU
CALIN POPESCU-TARICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii,
solidarităţii sociale şi familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul economiei şi comerţului,
Codrut Ioan Seres

Ministrul sănătăţii,
Gheorghe Eugen Nicolaescu

Ministrul mediului şi gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul transporturilor,
construcţiilor şi turismului,
Gheorghe Dobre

Bucureşti, 12 aprilie 2006.
Nr. 493.